

Sikopi Res – AKC Res 17-16

Aanval:

Yve Van Harneveldt – Nils De Bremaeker

Karen Van Brempt – Sara Bastiaenssens (Nathalie Van Geert)

Verdediging:

Jeroen Van De Velde (Johan Luyts) – Jago Schuerewegen

Karen De Wachter – Carolien Neirinckx

Vooraf:

Voor het derde jaar op rij werd de finale voor het reservenkampioenschap betwist door AKC en Sikopi. De voorbije 2 jaar trok AKC aan het langste eind. Ditmaal was het lot ons echter gunstig gezind, want de finale vond op onze eigenste terreinen plaats. 3 maal is scheepsrecht, zou je dan denken, maar dat was zonder AKC gerekend. Zij beschikken over een achttal dat al jaren samen meedraait, hebben ervaring bij de vleet en bovendien namen er enkele spelers afscheid. Zij wilden er ongetwijfeld alles aan doen om in schoonheid afscheid te nemen van een succesvolle korfbalcarrière. De inzet was met andere woorden opnieuw groot. Bovendien waren de weergoden ons gunstig gezind. Een stralende zomerzon verblijdde de schitterende kunstgrasvelden van Sikopi met haar aanwezigheid. De Palm werd getapt aan één euro, de supporters waren in grote getallen aanwezig en Tom DC had zijn goed humeur bij. Alles was met andere woorden aanwezig voor een pot korfbal op het scherpst van de snee.

De wedstrijd:

We beginnen de wedstrijd alvast goed. Sara speelt Karen VB mooi vrij, die aarzelt niet en zet de 1-0 van uit het achtervlak op het scorebord. AKC repliceert echter bijna onmiddellijk op vrijworp. We blijven de hele eerste helft op voorsprong. Want Jeroen, onder zware druk door een goed verdedigende Sam Bedeer, had zijn shotje bij. Toch kan AKC blijven aanklampen 2-2. Yve, voor een keer niet de man van de vele doelpunten, maar de man van de creatieve, op maat gesneden passjes én de man die haast foutloos blijft in verdediging (geloof het of niet), bedient Nils achter de korf 3-2. AKC blijft echter de hele eerste helft aanklampen. We gaan de rust in met een 7-6 voorsprong. Doelpunten van Yve op strafworp, Jeroen op shot, Nils achter de korf en, als ik mij niet vergis, Jago brachten ons op 7.

De aanhoudende hitte zorgt ervoor dat we vermoeid en bezweet de rust ingaan, met de wetenschap dat er nog hard geknokt zal moeten worden. Toch blijven we bij aanvang van de tweede helft een voorsprong behouden. Jeroen nogmaals op shot, Karen DW op shot, Jago op inloper en een belangrijke van Karen Van Brempt brengen ons met nog 7 minuten te spelen op een 3-puntenkloof. De ervaring van AKC begint dan echter door te wegen en voor het eerst in de wedstrijd neemt AKC het overwicht. We missen een belangrijke stip en AKC blijft erin geloven. Meer zelfs, met nog maar enkele minuten op de klok komen ze voor het eerst op voorsprong. Dat was echter zonder onze 'supersub' Johan Luyts gerekend. Johan laat in het laatste gedeelte van de wedstrijd zien waarom hij de beste invaller van België is,

die er altijd staat wanneer het erom te doen is. Hij dwingt in de laatste minuut een welverdiende penalty af, zet die zelf om en we gaan verlengingen tegemoet.

Verlengingen:

Temperaturen van bijna 30°C, maar we krijgen slechts één minuutje de tijd om te rusten. Bloed, zweet en tranen, voor niets minder zou de titel weggegeven worden. Ook supporters zonder pacemaker werden vriendelijk gevraagd om zich even naar de kantine te begeven, want deze wedstrijd moest en zou een thriller worden met 'Hitchcock'-allures.

Vergeef me, maar ik ben vergeten wie er allemaal waar en wanneer gescoord heeft in de verlengingen. Wat ik nog wel weet is dat we terug de bovenhand nemen in de verlengingen, dat Carolien haar welverdiende doelpuntje meepikt, en dat AKC altijd maar gelijk blijft maken. Fastforward naar de laatste 2 minuten van de verlengingen: Johan Luyts brengt ons opnieuw 1 doelpunt voor. Bal voor AKC en opnieuw lijken ze erin te slagen om de gelijkmaker op het bord te zetten, want ze dwingen een strafworp af. "Oh neen, we gaan toch niet naar penalty's", hoorden we Frank al denken. Onder luid gejoel van de hevige Sikopi-aanhang wordt de penalty echter gemist en aan de andere kant blijft de 'Johan L'-show lustig doorgaan: 17-15. Wedstrijd gespeeld, normaal gezien, want er stond nog maar één minuut op de klok. Helaas, we nemen te snel het shot in aanval en Ilia C scoort voor AKC van aan de middenlijn: 17-16. We houden dan echter wel het hoofd koel, een aanval van meer dan 40 seconden doet de scheidsrechter op zijn fluitje blazen. Einde wedstrijd, kampioen, eindelijk!

Achteraf:

AKC nam met deze wedstrijd afscheid van enkele spelers, namelijk Kurt De Meester, Ilia Cordon en Bert Lauwers. Bij Sikopi kunnen we alleen maar zeggen dat dit een verlies is voor de korfbalsport. Niet alleen zijn het alle drie goede spelers, het zijn ook sportieve spelers die na de wedstrijd steeds beschikbaar zijn voor een praatje. Vanwege Sikopi: proficiat met jullie mooie korfbalcarrière en we wensen jullie nog het beste toe.

Voor Frank en Guy, na 3 finales met de reserves (zaal en 2 keer veld), halen we eindelijk eens de hoofdvogel binnen onder hun hoede. Hopelijk kunnen we daar volgend jaar nog minstens 1 titel bijdoen!